

Gent corrent

Alessandro Avamini

Gelater. Era director de l'àrea de tecnologia d'una empresa alemanya. Ho va deixar tot i va obrir una gelateria.

«La meva vida com a informàtic era anònima»

ALVARO MONGE

Catalina
Gayà

Està assegut com a client a la seva gelateria amb un gelat a la mà. Caminem una estona i els veïns del barri el saluden. Des de fa dos anys és l'Alessandro, el gelater. A Itàlia, treballava com a enginyer informàtic. També va estudiar biomedicina i se'n va anar als EUA a fer un màster en negocis.

-Veig que el coneixen al barri.

-[Riu] Sí, la gent em saluda.

-Un tòpic: gelater i italià.

-[Riu] Vaig arribar perquè m'acabaven de fer fora dels EUA i vaig decidir que havia de tirar endavant. Vaig venir a aprendre castellà. ¡No tenia ni idea que aquí es parlés català!

-Esperi, ¿el van fer fora?

-Sí. Vaig anar un any a Boston per estudiar un màster i me'n hi vaig quedar dos més. Vaig obrir un negoci informàtic i un altre d'importació i exportació d'art italià. Vaig tramitar el permís de treball i me'l van denegar. En dues setmanes vaig haver d'empaquetar tres anys i tornar. Vaig perdre diners i va ser un cop dur.

-¿Ha tornat als EUA?

-No, tothom sap que és millor no anar-hi durant alguns anys.

-Té una vida moguda, vaja.

-És curiós: fins als 29 anys vaig ser el que a Itàlia se'n diu un noi de casa, església i nòvia. Entengui'm, no és que anés a l'església, però havia acabat les llicenciatures d'enginyeria informàtica i de biomedicina, tenia feina i nòvia. Una vida còmoda. Vaig tenir un desengany amorós i vaig decidir moure'm. Quan vaig anar a Boston, era el primer cop que m'allunyava de la meva família.

«A Barcelona, la gent prefereix tancar els locals abans que abaixar el preu dels lloguers»

-És enginyer, biomèdic, va estudiar un màster en negocis. ¿Això de la gelateria li ve de família?

-No, els meus mestres són uns amics de tota la vida, el Piero i el Terry, que viuen a Sardenya i que són gelaters. Vaig començar sent client seu i, després, els ajudava cada cop que anava a l'illa. La seva primera gelateria es deia Arcobaleno (Arc iris) i, per això, jo li vaig posar aquest nom.

-Sempre l'havia volgut muntar.

-Suposo que sempre ho havia volgut fer sense ser-ne conscient. Quan vaig arribar, vaig penjar el meu cur-

rículum a internet i em va contractar una empresa informàtica petita. De mica en mica em vaig anar situant. Era director de l'àrea de tecnologia d'una empresa alemanya quan vaig muntar la gelateria.

-¿Va deixar la feina en plena crisi?

-Vaig estar tres mesos compatibilitzant la gelateria amb la informàtica, però vaig apostar per la gelateria.

-¿Li agrada tractar amb la gent?

-Aquesta era una de les meves principals motivacions. Fem gelat artesanal, però el que vull aconseguir és el tracte familiar que el Piero té amb la gent. Crec que ho he aconseguit.

-¿No enyora la pantalla?

-La meva vida com a informàtic era anònima i ara la gent em saluda. He conegut més barcelonins ara que durant els cinc anys d'informàtic. La informàtica és una pantalla, un problema i un client enfadat.

-¿El Piero va venir a la inauguració?
-Iés clar! Quan vam obrir, jo estava mort de por: no havia fet mai un curutxo en la meva vida.

-¿Es venen gelats en temps de crisi?

-La crisi ens està afectant molt. Tenim una gelateria, estem associats amb una altra de Vallcarca i venem a restaurants. I és una lluita diària contra el «no hi ha diners». A més a més, els locals a Barcelona tenen uns preus prohibitius. Els amos prefereixen tancar la persiana abans que abaixar els lloguers.

-Són al centre de la ciutat.

-Sí, però no hi ajuda que la plaça sigui bastant complicada. Tenim famílies que diuen que els encanta el gelat i el tracte, però no tornen perquè no se senten segures.

-¿Porta els productes d'Itàlia?

-No, practiquem el quilòmetre zero: els productes són d'aquí. Només portem el *murta*, que és com el patxaran, perquè aquí no en trobo.

-¿Té un projecte en preparació?

-Espero que d'aquí uns mesos la gelateria funcioni sola i llavors jo tornaré a la informàtica.

-Sí que enyora la pantalla...

-És diferent: vull proposar a petits empresaris i a autònoms que informatitzin les seves dades com ho fan grans empreses, però utilitzant *software* lliure.

-¿Ja té receptes pròpies?

-[Fa cara de nen entremaliat] Sí, ara preparo un toc de vainilla amb vetes de xocolata que incorpora partícules efervescentes que exploten a la boca. ≡

gentecorriente@elperiodico.com